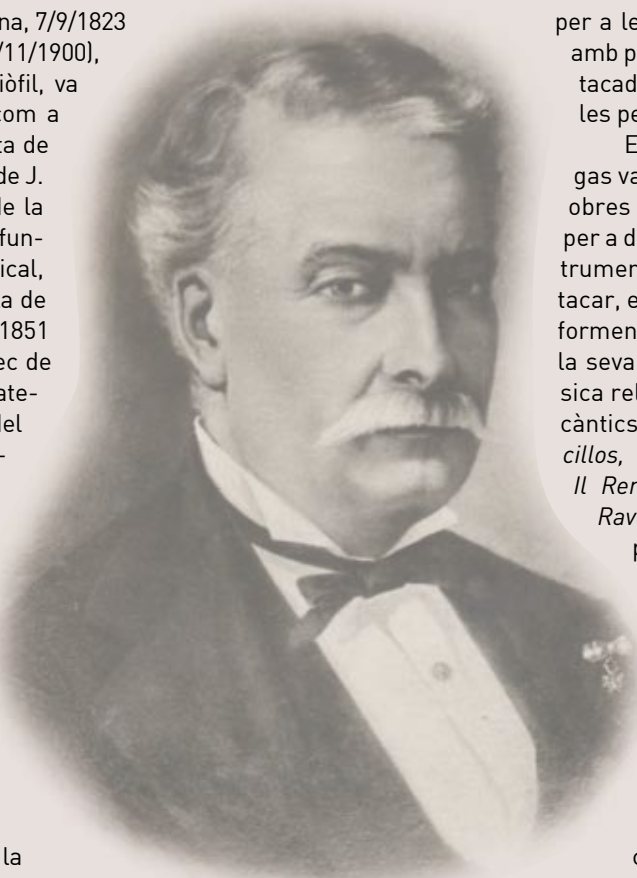

La vida i l'obra d'un músic oblidat

Joan Carreras i Dagas (Girona, 7/9/1823

– la Bisbal d'Empordà, 19/11/1900), compositor, pedagog i bibliòfil, va iniciar la seva trajectòria com a deixeble d'A. Vidal, organista de la Col·legial de Sant Feliu, i de J. Barba, mestre de capella de la Catedral de Girona. El 1848 fundà l'Establecimiento Musical, considerat la primera escola de música de Girona. Des de 1851 i fins al 1860 ocupà el càrrec de mestre de capella de la Catedral i assumí la direcció del Teatre de Girona en les temporades d'òpera i sarsuela, encara que no de forma continuada. El 1859 va ser nomenat mestre de capella de l'església Nostra Senyora del Pi de Barcelona; alhora, treballava com a ajudant a les classes de primària elemental de l'establiment de Federico Roig y Palau a Barcelona. A partir de 1860 traslladà la seva residència a la ciutat comtal.

En aquesta etapa barcelonina formà part de l'orquestra del Liceu. El 1861 guanyà per oposició la plaça de mestre de música i director d'orquestra de l'Escuela de Ciegos y Sordomudos de Barcelona, càrrec al qual renuncià a final de 1872. Residint de nou a la seva ciutat natal, el 1873 fundà el Colegio de Ciegos y de Sordomudos y Academia de Música, considerada la primera institució educativa per a persones discapacitades de Girona. Al cap de tres anys es traslladà a Pons, França, on residí durant quatre anys. El 1880 s'instal·là a la Bisbal d'Empordà portat pels seus amics bisbalencs (entre els quals hi havia Joaquim Galí, i segurament els germans Sitjar, Rodolfo Oliver i el compositor Melchor de Ferrer ja formaven part d'aquest cercle d'amistats) i després que l'Ajuntament acceptés la seva petició: «le nombrase Organista de la Yglesia parroquial y le señala una subvencion anual de mil pesetas. Abrirá clases de canto y de instrumentacion y enseñará sin retribución alguna a seis niños pobres que le proponga el Ayuntamiento». Joan Carreras i Dagas va formar part del gran ambient sociocultural que agitava la Bisbal a final del segle XIX, on va travar amistat amb els poetes bisbalencs de la Renaixença (les poesies dels quals utilitzava

per a les seves composicions) i amb personalitats socials destacades (als quals dedicava les peces).

El mestre Carreras i Dagas va escriure unes dues mil obres de diversos gèneres i per a diferents formacions instrumentals i/o vocals. Cal destacar, entre totes les obres que formen el seu corpus musical, la seva gran producció de música religiosa (misses, himnes, càntics...), l'oratori *Los Pastorcillos*, les seves dues òperes *Il Renegato* i *Rosamunda en Ravena*, sarsueles, obres per a piano, sardanes i fins i tot simfonies per a cobla. Sobre les simfonies, el mateix Carreras i Dagas digué a Felip Pedrell: «pues de sinfonias no hay otra copbla [sic] que las ejecute sinó ésta de La Bisbal, cuyas composiciones son obras de su buen amigo que le quiere como V. sabe».

Al llarg de quaranta anys, Carreras i Dagas va reunir una important biblioteca musical, formada per manuscrits, partitures, llibres i altres documents relacionats amb la música dels segles XVI al XIX. Després de rebre diverses ofertes de compra de l'estranger, el 1892 la col·lecció va ser adquirida per la Diputació de Barcelona –seguint els dictamens favorables de F.A. Barbieri i F. Pedrell, que ho aconsellaven–, amb la finalitat de mostrar una selecció d'aquests llibres i partitures a l'Exposició de Música i Teatre que se celebrava a Viena, promoguda per diferents arxiducs de la Casa d'Àustria. D'aquesta forma veia satisfet el seu desig: «Cuanto me gustaria que Barcelona adquiriera mi rica biblioteca musical», havia manifestat. Quan es creà la Biblioteca Nacional de Catalunya, el 1907, la biblioteca del compositor passà a ser-ne el nucli fundacional del fons de la secció de Música.

Guardonat amb diversos premis de composició i nomenat Caballero de la Real y Distinguida Orden de Carlos III, Joan Carreras i Dagas morí a la Bisbal als 77 anys.

ALBERT MORCILLO. *Professor de fagot i llicenciat en història i ciències de la música.*